

ismereteket és anekdotákat többször is leírt. Ezeknek az adott helyeken volt létjogosultsága, így, egyben olvasva ezeket az írásokat, az ismétlések eléggé zavaróak.

Örülünk azonban az újraközölt Gömöri verseknek. Köztük a *Zsenyeyi ibolya* nosztalgikus gyöngyszemének:

Tavaly, még áprilisban
lenn jártunk ősi Zsennyén,
sétálgattunk a parkban
ahol nyugszik Feri –
nyílt már a hóvirág és
aprócska ibolyák is.
Mari egyetlenegy
tövestül leszakított,
s Londonba elhozott.
Most esős március van,
s lám, egy fehér csuporban
öt kis ibolya nyílik!
Száz éve alvó költőnk
visszaköszönt nekünk.

